

Bevetésen a kutatóegység

A mentőkutyás is ember. Ugyanúgy indul el reggel, és ugyanolyan elnyúttan érkezik haza, mint bármelyikünk egy fárasztó nap után. A különbség csak annyi, hogy a hívó szóra ő félbehagyja vacsoráját, magára ölti a narancssárga formaruhát, hátára dobja a felszereléssel teli hátizsákot, füttyent egyet négy lábú társának, és meg sem áll a riasztás helyszínéig. Aztán dacolva idővel, körülményekkel a végkimerülésig kutat bajba jutott embertársa után.

SZOLNOK—MAKÓ

Délután három óra múlt. Csörög a telefon.

— Szervusz, Turi László vagyok. Azonnali riasztást kaptunk Makóról. Eljössz?

Váratlanul ér a kérdés, de győz a kíváncsiság. Nincs idő elmélkedésre, fél öt van, indulni kell. A megbeszélthelyen már vár az autó. Hárman ülnek benne. Varga Miklós vezet. A foglalkozása üzletkötő, éppen Jászberényben volt dolga. Mellette huszoneves lány ül, ő Miklós barátja. Először vesz részt ilyen akcióban. Harmadik útítársamat Szekeres Istvánnak hívják. Szimpatizánsból lett „beltag”, egyébként vállalkozó és a társaság ezermestere.

Mire mindez kiderül, Tiszajenőre érünk, ahol már vár bennünket a csapat nagyobbik része: Benke Mária, Juhász Rita, Turi László, Juhász József, no meg a négy lábú segítőtársak: Adonisz, Aliz, Era és Mázli. Rövid eligazítás, gyors átöltözés következik, aztán irány Makó. Most a másik autóban utazom. A hátsó szélvédőn öles betűk hirdetik: Életjel Mentőkutyás Kutatóegység, Szolnok. A kormányonál ezúttal Juhász József ül, aki a 14 tagú különítmény alapítója és korelnöke. Hosszú az út, sok minden szóba kerül. „Jósi bá” a miskolci, nyíregyházi, hevesi, és szolnoki mentőkutyások között alakuló együttműködés-

ről, mellette Marcsi a megszállottságról beszél. A mértékre azonban még várom az igazi választ. Aztán előkerül egy levél. Egy édesanya küldte, akinek megkeresték halott gyermekét. Áldást mond az áldozatos segítségért és azért, hogy mellette álltak a bajban.

Makó határáról egy tűzoltókocsi kísér a helyszínre. A Maros partján állunk. A város 54 éves tűzoltóparancsnoka egy motorcsónakból a folyóba esett. Nem tudott úszni, pillanatok alatt elragadta a sodrás. A feladat: megkeresni a holttestet. Este fél nyolc van.

Mindjárt alkonyodik. Rádadásul vihar közeleg.

Turi Laci csákyával mutatja át a medret, mellette Marcsi Erát fogja munkára. A hajó másik végében Szekeres Laci és Varga Miklós vihágnak a kutatóknak. Hiába dolgozik remekül a kormányos, a Maros erős áramlása nagyon megnehezíti a munkát. Talán négy száz méteres partszakaszt vizsgálunk át keservesen és — eredménytelenül. Nagy cseppekben elered az eső. A csónak kiköt, a felszerelést felcipelik a partra. Tíz óra múlt. A hangulat borús, de elszánt. A döntés egyhangú: holnap hajnalban folytatják, előkészítik a tepsit a délelőtt érkező miskolci kollégáknak. Mikiéi éjszakára hazajönnek Szolnokra. Velük tartok.

Útközben vigasztalanul zuhog az eső. Egyszer csak integető alakok bukkannak fel előttünk. Két fiatal ember áll egy oldalára borult autó mellett. A sötétben átfutott előttük valami állat, és a hirtelen kormányozdulattól felborultak. Szerencsénk van. Karcolás sincs rajtuk, és miután közös erővel helyrebillentjük a vadonatúj járművet, az elsőre beindul. Hálás köszöneteikkel „megrakodva” vágunk neki a maradék kilométereknek, és az egyre sűrűbben cikázó villámok között suhanunk a végtelen éjszakában.

BUGÁNY JÁNOS

Éltesben a Maroson

FOTÓ: B. J.

RÖVIDEN

SZÉTOSZTJÁK. Több mint 35 millió forintot takarítottak meg tavaly Szolnok oktatási, szociális és gondozási intézményeiben. Az összeg elosztásáról a heti ülésén dönt a városi közgyűlés. Az Alfa-Nova Kft. és a szolnoki önkormányzat között megkötött szerződés alapján a kft. méri és ellenőrzi az intézmények energiafelhasználását. A tevékenység eredményességét bizonyítja, hogy az elmúlt évben az ügyvezetett energia kiskincstár körébe tartozó intézmények energiaköltség-megtakarításának értéke 35 millió 399 ezer 978 forint volt. A szerződés szerint a megtakarítást elosztják az önkormányzat, az érintett intézmények és a vállalkozó között, az előterjesztés szerint a következő arányban: szolnoki önkormányzat 20 százalék (7 millió 79 ezer 995 forint), érintett intézmények 10 százalék (3 millió 539 ezer 998 forint), vállalkozó 70 százalék (24 millió 779 ezer 985 forint).

LEMEZÜK VAN. Idén lesz 90 éves Karcag Város Vegyeskara. Ebből az alkalomból a napokban megjelent első CD-jük, melyen közreműködik a kamarazenekar is. A lemezt Dobos László rendezte. A csengő hangú ének szól című CD-n az együttes a technikailag legnehezebb részeket is könnyed egyszerűséggel oldotta meg. Műsorukba sok színű, karakteres, magyar táncokat válogattak. Az alig három tagú kórus tagjai magától értetődő természetességgel, és mély átérzéssel tolmácsolják a zenei üzenetet. Ez Mészáros György karnagy irányításával több évtizedes, kitartó munka gyümölcse.

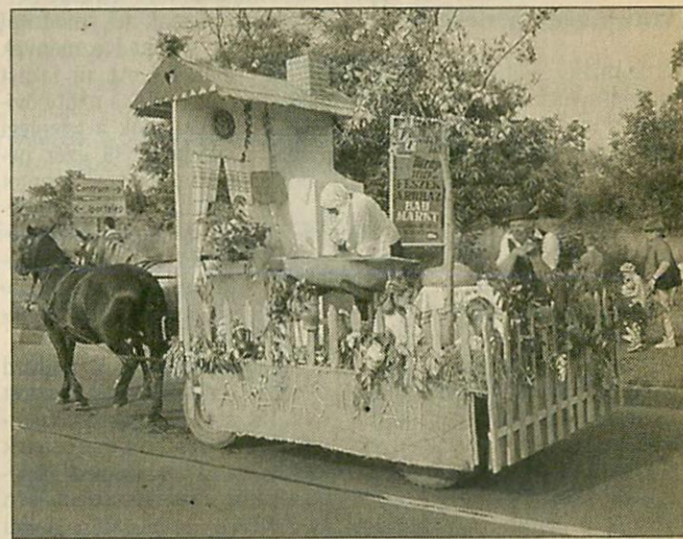
Díjnyertes az Aratás után

A hagyományörző óvoda 100 ezres sikere

TISZAFÜRED

A július 13–15-i Halas-napi karneváli felvonuláson bemutatott kompozíciók közül a Szöllősi úti óvoda Aratás után című alkotását jutalmazta első díjjal, s a díj járó 100 ezer forinttal az értékelő bizottság.

tartják be, felhasználva ehhez a még fellelhető térségi hagyományokat. Ez utóbbiban jelentősen segített Jáki Csabáné, nyugdíjas pedagógus, a népi hagyományok, népszokások szakavatott „tolmácsolásával” s a gyakorlati kivitelezésben való részvételével. Az előkészületek, s a megvalósítás is igazi csapatmunka volt, hi-

A díjnyertes alkotás

FOTÓ: PM

Azt, hogy az ovi ezt a búzakalászból font koszorúval ékesített témát választotta, korántsem meglepő, hiszen az intézmény harmadik éve szisztematikusan foglalkozik a hagyományörző óvodai neveléssel. A tiszafüredi tagóvodájukkal együtt azért is határozták el, hogy a kellő időben, az odaillő kompozíciót mu-

szen abban részt vettek a szülők is. Az alkotók egyébként külön köszönetet mondanak Csöke László ingyen fuvarjáért, s kérték, említsük meg: a felvonuláson odaillő autentikus magyar népdalokkal kísérve mutatták be díjnyertes pályaművüket a publikumnak.

P. M.

Az oldalt szerkesztette: Tóth András